

В готель столичний із бетону й скла
Несмілою і тихою ходою
Ввійшла приїжджа жінка із села
І запах поля принесла з собою.

В ту довгу ніч я до зорі не спав,
Рягтіло місто у вікні вогнями,
І раз у раз у пам'яті зринав
Далекий, тихий, світлий образ мами.
